209. Enebacken, Kåraröps ägor, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXIV. Fig. 1.

Litteratur: W. 126; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 55; *Reseber.* 1871, s. 98, teckn. av övre stycket; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 25, teckn.

Nordenskjöld uppgiver 1870, att runstenen upptäckts »för ett par tre år sedan», alltså c. 1867, nära en kulle mitt emot Ög. 207. Den var då sönderslagen i två stycken. Stenen restes 1894 på samma ställe invid gärdesgården mellan den hage, där Ög. 207 står, och gärdet norr därom.

Ämnet är ljusröd granit. Höjden är 1,48 cm, bredden vid foten 1 m, tangerande övre toppslingan 84 cm. Slingans bredd är 11—12 cm.

Ristningen är tydlig och inskriften följande:

: tusti : risti : stin : iftiʀ · tuka · auk · u·rusta : nefa : sina :
5 10 15 20 25 30 35 40

I **urusta** finnes blott 3 cm uppifrån i behåll av staven på det första **u**; på **r** är bistavens krökning mycket obetydlig; mellan **u** och **r** finnes en djup punkt 3 cm uppifrån, 8 cm nedifrån, vilken förefaller huggen och torde utgöra ett av misstag påbörjat kolon. Den nedre punkten i ett sådant finnes efter **n** i **sina.**

Namnet ack. sing. **urusta** återfinnes i fsv. *K. Orastason* SD. IV, 2, *Orestason* 52 (1328), *Orestesson* 386 (1334), *Orestæson* 436, 441, *Orustason* 63 (1328), 94 (1329), *Oræstason* 457, 458 (1335), *Orostoson* 213 (1331) och skall alltså återgivas med *Orusta* eller *Orosta.* Jfr vidare Kock, *Arkiv f. nord. fil.* X, s. 334 f.

Översättning: »Toste reste stenen efter Toke och Oruste, sina brorssöner (systersöner).»

210. Kårarp, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXIV. Fig. 2.

Litteratur: B. 898; L. 1166; W. 129; *Ransakn.* 1667—84; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.*, s. 759; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 56; *Reseber.* 1871, s. 100, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 25, teckn.

Runstenen står rest ett bösshåll öster om gården uti hagen vid sluttningen av en ås och är av kvartsrik, ljusröd granit. Straxt intill runstenen ligger enligt Nordenskjöld en rundel av 18 fots (5,34 m) diameter, i närheten andra runda stensättningar samt resta stenar.

Höjden är 1,79 m, bredden vid foten 1,40 m, under toppslingan 1,09 m. Slingans bredd är 14—15 cm.

Uti **resþi** är ej pricken i **e** fullt säker. I **stn** äro kännestrecken till **t** utplånade men hava möjligen, såsom B. 898 utvisar, funnits 2 cm från toppen. Uti **þesi, eftiʀ** och **keslik** är pricken på **e** säker. I **keslik** är **s** vänderuna för att undvika en gropighet i stenen; det sista **k** har nedre staven otydlig genom en knöl i stenen och övre staven böjd åt höger.

Inskriften är följande:

tusti : resþi : stn : þesi : eftiʀ : keslik : faþur : sin :
5 10 15 20 25 30 35

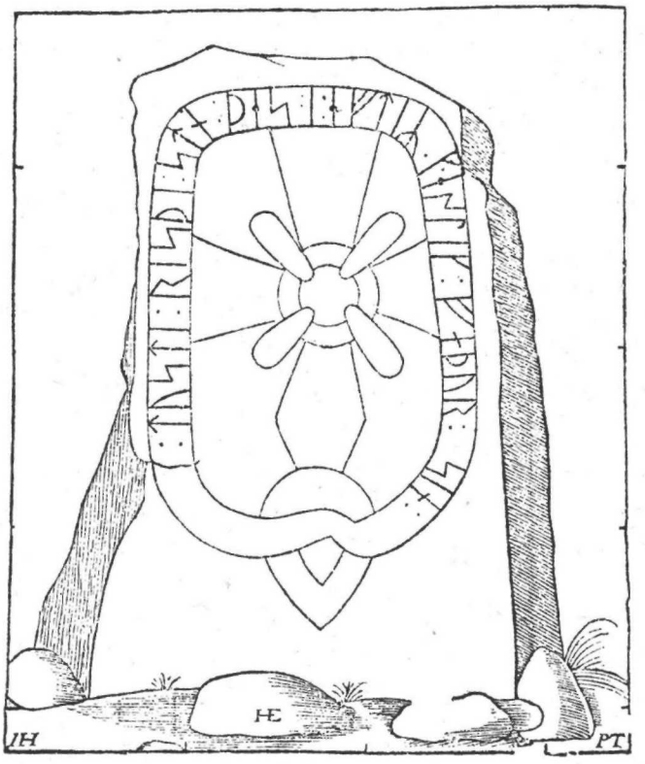

B. 898.

Namnet **keslik** motsvaras av fsv. *Gæslinger*, som anföres av Hellquist, Om de svenska ortnamnen på *-inge*, *-unge* och *-unga*, Göteb. 1904, s. 44, under *Gæslinge*, och *Fornsv. tillnamn* s. 97 i Xenia Lideniana (1912).

Översättning: Toste reste denna sten efter Gäsling, sin fader.

211. Mörby, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXV. Fig. 1.

Litteratur: W. 130; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 56, teckn.; *Reseber.* 1871, s. 101, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Fordom stod runstenen väster om byn uti åttingshagen strax invid stora landsvägen mellan Viby och Skänninge, kördes för c. 100 år sedan fram till gården och användes till förstugubro i en byggnad, som stod på stenens nuvarande plats, låg så en tid vid stranden av bäcken, som i senare tider rätats, och restes för c. 30 år sedan i ängen söder om bäcken av A. P. Larsson i Mörby Skattegård.